

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De distractionibus & modis eas repellendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

pro hocce exercitio industria adhibenda, sic tamen, ut amplius quis auxilio divino innitatur, plurisque æstimet unicam bonam cogitationem, quæ ab ipso cum gustu & sapore promanat, quàm cunctos conceptus politissimos, quos habere potest ex seipso.

CAPUT XX.

De Distractionibus, & modis eas repellendi.

*Ordo huius
capituli.*

Ubi nunc sigillatim quamlibet ex prædictis tribus viis exponere cogitamus, in prima statim, quæ communis est, occurrit nobis necessitas exponendi, quomodo quis gerere se debeat, ubi patitur distractiones, de his enim magis ordinariè conqueruntur, qui per viam istam incedunt. Primò igitur dicemus, quæ sint causæ, ex quibus nascuntur distractiones. Secundò quomodo decipiant, ex improvise occupent, atque aliò avocent animum. Tertio quomodo illas debeamus abigere. Quarto exponemus remedia antecedentia, quæ oportet adhibere, ac denique defectus, quos quis hac in re posset committere, ut, illos ubi cognoverimus, evitare possimus.

*Quid sit
distrahitio.*

Necesse non videtur exponere, quid sit esse distractum, nimium enim quantum experimur, atque animadvertimus esse, ubi quis manere difficulter potest recollectus, atque interior occupatus, ob multiplicem copiam extravagantium cogitationum, quas nobis suggerit inaginatio, pro eo, quod nos quietè ac tranquillè

quillè in meditationem subjectæ materiæ incumbere sinat. Verùm exponendum nunc est

Undenam proveniant distractiones ?

I. **N**ascuntur, uti insinuavimus, ex nimia Prima libertate, quam indulgemus sensibus causa nimia sensuum effusio. nostris videndi, legendi, indagandi, & curiose loquendi de pluribus rebus supervacaneis ut imaginatio omnigenis speciebus & impressionibus instructa atque impedita animo quietem relinquere non possit.

Secundò nascuntur ex eo, quod in cordibus nostris fovemus nimiam multitudinem vanorum atque inutilium desideriorum, aut quod affectu vehementiori rem quampiam, etiam bonam, prosequimur, quia juxta Salvatoris nostri sententiam: *De corde exeunt cogitationes*: quod si desideria sint nimis multiplicata, fieri non poterit, quin etiam nimietate diversarum conturbemur cogitationum, ac tamen vel ad unicam creaturam affectu ferremur inordinato, ille ad impediendam nostram in orando tranquillitatem sufficeret. 2. Multitudo vanorum desideriorum, aut affectus inordinati. Matth. 15, 10.

Tertiò proveniunt ex levitate & vivacitate humani animi & intellectus, qui considerationi alicujus materiæ intendere nequit, quin statim ab una in alteram quasi saltitet, atque ex hac tertiam effingat, adeoque cum ex omnibus ratiocinari velit, sensim sine sensu à materia proposita avellitur, tandemque perit, ac sui ipsius immemor effectus ignorat quò devenit.

De
oratione